

Kasımın Ayak Sesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Kasım 2023

Ölümlle sevişen bedenim ve çakram.

Sıradanlığın deminde sıra dışı özlemim...

Ah, bayım işte hâsil oldu olacak Kasım'ın kasımpatıları...

Kasım kasım kasılan mevsim az sonra sunacak son ayını irdelenesi hüznüme kep giydirdim ben ve doğurgan ruhumla doldurdum ufku.

İçre dönük yolculuğum ve yalnızlığımın naraları:

Şehre biat aşka ve yalnızlığa inat...

Göğün tebessüm eskili bakir bulutları ve bakir ruhumda açılması bir kapı gibi kalemimin menteşelerini delicesine yerinden söktüğüm.

Öğün atladım bir ömür ve kaç bin öğün aç gezindim:

Alın size, bayım bir alıntı ne de olsa çalıntı olmayan hayallerimde ben Pamuk Prenses idim.

Ben bir düş gezginiyim:

Ya, siz?

Semadaki römorkör bir de kör noktası lahidin şimdi pekmez kıvamında peksimet tadında bir aşk derleyeceğim size şiirlerim ve aç olmasanız bile bir tabağın hepsi olmasa da bakacaksınız tadına adını unuttuğum duyguların rövanşında hedefime illa ki ulaşacağım.

Çirkin ördek yavrusu değilim.

Alımlı bir kuğu belki öncemde.

Alıngan bir kelaynak şimdiki yaşantımda.

Mentollü şeker tadında öksürüğümü bastıran bir renk yutup da gökkuşağı saçacağım dört bir yanıma.

Dörtleri yaktı şoför:

Ya, ben neredeyim?

Ah, bilemezsiniz ve iyi ki de bilmiyorsunuz ve yüce Rabbim kimseye bildirmesin.

Yolculuk yapmayı asla sevmedim ben gelin görün ki: annem her nefessiz kaldığında Araf'ta asılı bedeni ile ne çok yolculuğa çıktık beraber ambulansın ön koltuğunda delice sürerken ambulans şoförü ve delice kulakları çınlatırken siren sesleri.

Yağma yok!

Ayaktayım.

Azınlıkta mı kaldığım?

Azman kuş sürüsüne değil azgın insanlara duyduğum öfke ve kızgınlığım ve balyalarca hüznün sürgün edildiğim kim bilir kaçınıcı dalyam?

İhtimamla sevdiğim malum.

İhtimamla sevdiğim de:

Elbet bir de çaktırmadan!

Çakma aşklara inat asla da bir karşılık beklemediğim bu bağlamda gözümün nuru gönlümün nazenin

varlığını yine de siz bilmeyin ya da bilseniz bile bilmezden gelin.

Göğün tanrıcu kuşları ve yerin dibine çakılı gölgeleri kaybolan mazimin ben bir periyim, kabul!

İnsanüstü değilim ama insan ötesiyim dahası da var:

İnsan olduğumu unutturan insansı canlılardan çektiğimle mütevellit ve ben inanılmaz yoğun olan insan sevgimle kaldırımlar sektiğim taşları eskittiğim ve eskimeyen yüreğim ve en tepeye koyduğum aşk.

Bir hurafe olsa da sevmek.

Bir nüans iken özlem.

Bense özleminizi yüzümü kızarta kızarta yaşıyorum ve demlendiğim acılarda yüzüyorum derken koşuyorum Mevla'ya ve içtimada yüreğim inkâr ederken insanlar değerlerini ve gönlümün münferit sevinci...

Bir asa ki Rabbimin bahşettiği...

Bir asi rüzgâr ki içime estiğim.

Bir asil yürek ki babamdan yadigâr...

Derli toplu bir ölüm filan da dilemiyorum hani en azından Allah bana annemin acısını yaşatmadan ebediyete intikal etmeme izin versin elbet herkeslerden sakladığım bir dilek bir ricadır benimki bu bağlamda kendimi sevmekle sevmemek arasında gidip geliyorum.

Beni sevenler mi sevgiyi tamamen diskalifiye edenler mi?

Siması tanıdık ölüm meleğinin ve ben onla kaç kere güreşe tutuştum er meydanında ve yüce Rabbim bahşettiği mucizeleri ile beni kaç defa uykumdan uyandırdı annemin nefesi tıkanığında ve kalbi durduğunda ve teklediğinde.

Ölüm mü?

Başım gözüm üstüne.

Öldüğüm gün mü?

Belki her gün!

Belki her an!

Ardıç kuşları Anka yüreğim ve azmettiren iblis bense hali hazırda cennetin yolcusuyum aşkla eşelediğim toprak aş erdiğim ölüm aşık attığım karanlık arşı alaya çıkan hüznüm ve hali hazırda Rabbin kutsadığı dinmez coşku.

Cafcaflı bir makam nasibim.

Cebbar gölgeler peşimde.

Cenderede yaşamakla iştigal olduğum ve de.

Cinaslı kafiyelerden çıkıp da yola...

Sevgili bayım, hece şiiri yazamam ben.

Sevgili bayım, yazgımı çoktan kabullendim.

Sevgili bayım, ayağınıza taş değmesin.

Hazır ol da bekliyorum Kasım'ın ayak sesini ve peşindeyim kasımpatılarını kaybolan dünümün dinen mutluluğumun kırıntısında bile t/av oldum ben hayata:

İçim rahat.

Ruhum devingen.

Yüreğimse adeta defteri kebir.
Bedenimse sadece bir detay çok da umurumda değil hani.
Ve belleğim tıka basa dolu.
Sevgili Freud, ruhun şad olsun ki: alt bilincimin harcıdır içimde saklı gizem ve çocukluğumda takılı kaldığım elbet ergen bir aşktır benimki ergen bir coşktur benimki bin yaşında bir çocuk olsam da.
Edilgen maharetlerim.
Devingen rahmeti dünümün.
Ve ruhumun külliyesi ve kalbimin koridorları sadece siz bilin içimdeki dehlizi.
Ve beni aralıksız yutan kara delik sonra kusan ve beni uzaklara savuran.
Bir çığlıksa her kalemi elime aldığımda yazdıklarımla.
Bir de şiarım iken aşkın evhamlı yolculuğu.
Esef ettiğim kadar kendimden ihtimamla kendimi yerin dibine kolaylıkla batırabildiğim ve kaç bininci kayboluşumda kim bilir kaç kere aşka düştüm ben.
Aşikâr aşkın şakıyan sesiyim.
Aşınasıym özlemin.
Alkış tutan ellerim.
Elim el üstünde bir el, bana elini vermese de...
Rabbimin müşfik varlığı ile el üstünde tutulduğum koruyucu meleklerimin nezdinde kodaman bir kuş sürüsünün elebaşı olduğum o halde başlayayım anlatmaya...
İyi de deminden beri anlattıklarıma ne demeli?
Bakmayınız siz bana sadece latife ettim, sevgili bayım ve dualarımda saklısınız asla da taş değmesin ayağınıza.
Ölümün cilvesinde.
Karanlığın nüktesinde.
Aşkın cüssesinde.
Ve üstümdeki cübbeyi de hafife almasın kimse bir o kadar hafife alındığım kadar ağır olduğumdan mıdır ne?
Ağır yürü de Molla, diyenlere verdiğim selam duyduğum hürmettir beni bana sevdiren beni bana saydıran ve bir adım sonrası hem...
Hem ben sizi Allah rızası için sevdim.
Ergen yüreğimle çocuksu mizacımla ve duruşumla...
Evet, ben bir mozaığım.
Ben müteredit bir coşkuyum.
Ben belki de en münferit aşkıma aşikâr aşınası olduğum yalnızlığın nemli gözlerinde yüzen bir kuğu misali nasıl da nasıl da s/üzülürüm annemin gök gözlerinde...
Nemli kalemimse benim sadık sağdıçım ve ben sığınmacı bir mülteci gibi bir sözcükten diğerine sekerken nasıl da şükür ve huzur doluyum yüce Rabbimin bana bahsettiği kalemimle ve kanatlarımla...
Kandığım kadar hayata ve kanadığım kadar sizi de dualarımda anmadan asla geçemem...
Kasım'ın coşkusu ile doluyum bu gün ve umudun da tefrikasıdır yazdıklarım ve kim bilir kaçınıcı mektup

kaçınıcı nükte ruhumda s/üzülen kuşların bitmeyen vardiyasında başımı da yasladığım kadar ulu Rabbime...